

efter den indre Ombygning af Kasernen, hvortil Midler bleve bevilgede jensef ved Tillægsbevillingsloven for 1871—72 under § 15. 16. a. Det resterende Beløb søges derfor gjenbevilget til Anvendelse i indeværende Finantsaar.

Til 10. Fuldførelsen af den store Løvhushygnings Istandsættelse, hvortil der ved Finantsloven for 1871—72 under § 25. 14. b. bevilgedes 30,000 Rb., har kun kunnet foretages stykkevis af Hensyn til de Beholdninger, som til enhver Tid maatte have Plads i Bygningen. Som en Følge heraf er af denne Bevilling i det nævnte Finantsaar kun et Beløb af 19,910 Rb. kommet til Udgift. Resten 10,090 Rb. søges paany bevilget til Arbejdets Fuldførelse i indeværende Finantsaar.

Til 11. Angaaende det her opførte Beløb af 1,731 Rb. 4 f. som Refusion til forskellige Kommuner af formeget udbetalt Kvartergodtgjørelse til gifte Underofficerer skal man meddele følgende nærmere Oplysninger.

Saaledes som det ubeførligt er forklaret i Anmærkningerne til Finantslovsforlaget for 1871—72 til § 19 i Slutningen, er der i sin Tid ved Overenskomst imellem Indenrigsministeriet og Kommunerne paa den ene Side og Krigsministeriet paa den anden Side tilveiebragt en forandret Ordning med Hensyn til den Underofficererne i Garnisonerne udenfor Kjøbenhavn af Kommunerne tilkommende Godtgjørelse for Kvarter in natura. Denne Ordning, der for Statskassens Vedkommende erholdt den fornødne Stadfæstelse af Rigsdagen ved Afstemningerne over det nysnævnte Finantslovsforlag, gaar blandt Andet ud paa at fastsætte, at gifte Stabsfergenter, gifte Overtsergenter og gifte Sergenter af selvst Lønningsklasse skulle være berettigede til en vis højere Kvartergodtgjørelse end ugifte Underofficerer af de tilsvarende Klasser, hvorimod de øvrige gifte Underofficerer, navnlig Sergenter af yngst Lønningsklasse, kun skulle kunne oppebære Kvartergodtgjørelse som ugifte.

Det fremgik imidlertid af de fra Kommunerne for 2det Halvaar 1868 og for de paafølgende Halvaar efterhaanden til Revision foreliggende Indkvarteringsgodtgjørelser, at den i de ovennævnte Anmærkninger citerede allerhøjeste Resolution af 10de Juli 1868, der ophævede de hidtil gjældende Bestemmelser om Underofficerernes Giftermaalstilladelse, af Hærens Afdelinger i Almindelighed var bleven fortolket, som om den hjemlede samt lige Underofficerer, der herefter indgik Ægteskab, Afgang til de Rettigheder, der hidtil kun vare forbeholdte et vist Antal gifte Underofficerer, og saaledes navnlig ogsaa Ret til at oppebære Kvartergodtgjørelse som gifte. Paa Grundlag af denne Opfattelse havde Afdelingerne derfor udstedt deres Rekvizitioner paa Kvartergodtgjørelse, ligesom disse Rekvizitioner vare blevne tagne til Følge af Kommunerne. Saalænge nu Forhandlingerne imellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet om hele det heromhandlede Forholds Omordning vare vævende, og saalænge det saaledes henstod uafgjort, hvorvidt den af Afdelingerne fastholdte Opfattelse af de gifte Underofficerers Kvarterberettigelse endelig vilde blive godkendt eller ikke, var Krigsbestyrelsen, der først sent i 1869 kom til Rundskab om Besskaffenheden af de omhandlede Rekvizitioner, ude af Stand til at give Afdelingerne fyldestgjørende Instruktion med Hensyn til den paagjældende Beregningsmaade.

Da derimod Overenskomsten var bleven bragt istand og det ved denne, i Modsetning til Afdelingernes Fortolkning af den allerhøjeste Resolution af 10de Juli 1868, var bleven fastsat, at ikkun visse Klasser af gifte Underofficerer skulde med Hensyn til Afdelingen til Kvartergodtgjørelsen betragtes som gifte, søgte man saa vidt muligt at udjævne Følgerne af de hidtil stedsfundne, i Strid hermed staaende Beregninger. Det blev nemlig vedtaget og i Marts Maaaned 1870 bragt til Afdelingernes Rundskab, at de ved Overenskomsten fastsatte ny Regler for